

Mikkelsdagen - Michaelidagen

644 – Rommerige etter Marie Berg

Den næste Mikkelsdagen da flytter jeg herfra
og da tager jeg Alting med mig
Aa ingen er der som graater for mig,
Jeg heller ikke fælder en Taar.

Om Michaelidagen som faller in i år
tænker jag till att resa härifrån,
men ingen jag hafver som sörjer mig då,
ej heller fäller någon tår.

Och väntat hafver jag efter dig min lilla vän,
liksom foglen över ljusan dag.
För hvar och en gång jag dina ögon ser
blifver jag så hjertinnerligen glad.

Men huru skall det gå, när som jag tänker på
till att taga en annan till vän.
Först får du glömma mig, sen får jag glömma dig
och sedan är vänskapen all.

Men, du min enda tröst, som har hvilat vid mitt bröst
du har klämmit mitt hjerta så hårdt.
O du, som i höga himmelen bor,
vet, att det nu faller sig så svårt.

Men när som jag kommer till Sedervalla bro
der så stånda de flickor uti flod.
Nog får jag den, som håller mig kär
blott att jag kunde komma härifrån.

Nog vet jag att du kunde dig rikare få
ja, men se dig visligen för.
Ty rikedom har bringat så mången på fall
medan fattigdom blifvit min lott.

Låt vara att rikedom fördöma ej jag kan
ock att fattigdomen salig ej gör,
men den, som af Herran stor rikedom fått
har mera att ansvara för.

Den kärlek, som jag nu betagen är af
den kan visst icke slockna så snart.
Nej förr kommer döden och jag lägges i graf
än kärleken tager utaf.